

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru
modificarea și completarea Codului penal
și a Codului de procedură penală**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B678 din 16.11.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.64 alin.1 din Codul penal, în sensul prevederii dreptului de a părăsi țara ca drept care poate fi interzis în cazul aplicării pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi, precum și completarea art.65 din Codul penal, în sensul prevederii aplicării obligatorii a pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a părăsi țara, în cazul condamnării pentru anumite infracțiuni.

Pe de altă parte, se propune completarea art.136 din Codul de procedură penală, în sensul instituirii unor noi condiții privind aplicarea măsurii preventive a interzicerii dreptului de a părăsi țara.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, ca și actele normative supuse intervențiilor legislative, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. La **titlu**, întrucât propunerea legislativă vizează doar completarea, nu și modificarea Codului penal și a Codului de procedură penală, este necesară eliminarea din cuprinsul acestuia a sintagmei “modificarea și”.

3. Semnalăm că, pentru respectarea art.40 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la **formula introductivă**, sintagma “Senatul adoptă următorul proiect de lege” trebuie înlocuită cu expresia “Parlamentul României adoptă prezenta lege”.

4. La **partea introductivă a art.I**, pentru respectarea dispozițiilor art.37 alin. (1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară reformularea textului, astfel:

„**Art.I.** - Codul penal al României, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:”.

5. La **pct.1 și 2 ale art.I**, pentru asigurarea unei formulări în acord cu dispozițiile art.58 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară reformularea **părții dispozitive**, astfel:

„1. La articolul 64 alineatul 1, după lit.e) se introduce o nouă literă, lit.f), cu următorul cuprins:”.

„2. După alineatul 2 al articolului 65 se introduce un nou alineat, alin.2¹, cu următorul cuprins:”.

6. Semnalăm că **art.65 alin.2¹**, propus a fi introdus la **art.I pct.2** din propunerea legislativă, instituie o nouă situație de aplicare obligatorie a pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi. Menționăm că, în prezent, potrivit alin.2 al art.65, aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi este obligatorie numai atunci când norma de incriminare o prevede în mod expres.

Precizăm că aplicarea obligatorie a pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a părăsi țara în cazul condamnării pentru anumite infracțiuni, se va supune regulii prevăzute de art.65 alin.(3), potrivit căreia, această pedeapsă va putea fi aplicată doar în cazul în care cuantumul pedepsei principale stabilite este mai mare de 2 ani.

În cazul în care se dorește ca aplicarea obligatorie a acestei pedepse să nu fie condiționată de cuantumul pedepsei principale stabilite, este necesar ca textul să prevadă în mod expres această excepție de la regula din art.65 alin.(3).

Totodată, pentru un plus de rigoare în reglementare, sugerăm ca sintagma „aplicarea pedepsei complementare prevăzute în art.64 alin.1 lit.f” să fie înlocuită cu sintagma „aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi, constând în interzicerea dreptului prevăzut la art.64 alin.1 lit.f)”.

Semnalăm, totodată, că expresia „din Codul penal” trebuie eliminată ca redundantă.

7. Precizăm că soluția legislativă propusă în **art.II** nu este corelată cu celelalte dispoziții din Codul de procedură penală referitoare la măsura preventivă privind obligarea de a nu părăsi țara.

Astfel, potrivit art.145¹ din Codul de procedură penală, măsura obligării de a nu părăsi țara poate fi luată **față de învinuit ori față de inculpat**. Prin urmare, cuprinderea în **art.136 alin.6¹**, a posibilității aplicării acestei măsuri numai după punerea în mișcare a acțiunii penale, respectiv numai față de **inculpat**, ar conduce la restrângerea cazurilor în care această măsură poate fi aplicată.

Pe de altă parte, precizăm că luarea măsurii preventive a obligației de a nu părăsi țara se supune regulilor generale prevăzute în Codul de procedură penală, referitoare la măsurile preventive, precum și regulilor speciale prevăzute de art.145¹ alin.2, coroborat cu art.143 din Codul de procedură penală.

În aceste condiții, menționarea expresă a cazurilor în care această măsură poate fi dispusă nu se justifică, existând riscul ca, din interpretare, să rezulte că măsura privind obligarea de a nu părăsi țara nu poate fi aplicată decât în cazul săvârșirii anumitor infracțiuni.

În subsidiar, semnalăm și faptul că trimiterea la art.64 alin.3 din Codul penal nu este corectă, aceasta trebuind să aibă în vedere art.65 alin.2¹.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1733

13.12.2004